

---

**W.A.MOZART' IN SOL MAJOR VE RE MAJOR FLÜT  
KONÇERTOLARINA GENEL BİR BAKIŞ**

---

*AN OVERVIEW OF W.A. MOZART' S G MAJOR AND D  
MAJOR FLUTE CONCERTOS*

**Çisem ÖNVER ZAFER\***

*Geliş Tarihi: 09.11.2016  
(Received)*

*Kabul Tarihi: 14.12.2016  
(Accepted)*

---

**ÖZ:** Bu çalışma klasik dönemi hazırlayan akımları, klasik dönem müziğini ve klasik dönemde flütün gelişimini anlatmaktadır. Bu çalışma Wolfgang Amadeus Mozart'ın KV.313 Sol Majör ve KV.314 Re Majör Flüt konçertoları hakkında bilgi vermektedir. Mozart'ın Sol Major ve Re Major konçertolarının flüt sanatçıları ve öğrencileri için önemi büyüktür. Öyle ki bu iki konçertoyu çalmayan flüt öğrencisi yok denecek kadar azdır. Çünkü Mozart'ın flüt müziğini Klasik Dönem üslubuyla birlikte gösterdiği bu eserler dönem müziğini anlamak ve icra performanslarını daha da yükseltmek için gereklidir. Bu çalışmada Wolfgang Amadeus Mozart'ın içinde bulunduğu Klasik Dönem çerçevesinde, yazdığı G Dur ve D Dur Flüt Konçertolarına formal ve icra açısından genel bir bakışla yaklaşmıştır.

**Anahtar sözcükler:** Wolfgang Amadeus Mozart, konçerto, Klasik dönem, müzik

**ABSTRACT:** This study explains the currents preparing classical period, music in the classical period and the development of flute in the classical period. This study provides information on Wolfgang Amadeus Mozart's KV. 313 g major and KV. 314 d major flute concertos.

Mozart's concertos in g major and d major are of great importance for the flute artists and students. Indeed, there are scarcely any flute students, who do not play these two concertos because these works in which Mozart reflects flute music with Classical Period style are essential to understand the music peculiar to the period and to improve their performance further. In this study, there is a formal and general overview in terms of performance in G major and D major flute concertos composed by Wolfgang Amadeus Mozart in the framework of the classical period in which Wolfgang Amadeus Mozart is included.

**Keywords:** Wolfgang Amadeus Mozart, concerto, classical period, music

---

\* Araş. Gör., Trakya Üniversitesi Devlet Konservatuvarı, [cisemonverzafer@trakya.edu.tr](mailto:cisemonverzafer@trakya.edu.tr)

## GİRİŞ

Müzik tarihinde klasik dönem, 18. yüzyılın ikinci yarısı ile 19. yüzyılın başlarını kapsayan dönem olarak tanımlanmaktadır. Klasizme yönelik Grek ve Roma sanatına duyulan ilgi sonucu başlamıştır. Johann Sebastian Bach'ın ölüm tarihi 1750 ile başlayıp, Ludwig van Beethoven'ın ölümü 1827 yılına kadar uzanan bu dönem, barok üslubun aksine, sadeliği, netliği ve akıcılığı temsil etmektedir. Bu dönemde polifonik stil yerini armonik stile bırakmıştır. Armonik stil; polifonik stil kadar dolgun olmasa da daha akıcıdır. Partilerden birinin diğer partilere oranla daha belirgin olmasını gerektiren armoni oldukça sadedir. Buna karşın her dönemde büyük besteciler polifonik stili tam olarak terk etmeyip, koral tekniği eserin tematik gelişim bölümünde derin bir anlatım aracı olarak kullanmışlardır.

Müzikte klasizm bir başka anlamda da hafif olmayan ciddi müzikleri temsil etmektedir. Christoph Willibald von Gluck, Franz Joseph Haydn, Wolfgang Amadeus Mozart ve Ludwig van Beethoven dönemin ilk akla gelen bestecilerindendir. Barok dönemden klasik döneme geçerken bazı akımlar gözlenir. Bunlar, rokoko, fırtına ve gerilim, Mannheim okulu ve aydınlanma akımlarıdır.

## İNCELEME

### Klasik Dönem Müziği ve Formları

Müzik tarihinde, 18. yüzyılın ikinci yarısından J. S. Bach'ın ölüm tarihi olan 1750'den başlayarak Ludwig Van Beethoven'ın ölüm tarihi 1827'ye kadar geçen dönem, Klasik çağ olarak tanımlanır. Klasik dönem Gluck'un operaları Haydn, Mozart ve Beethoven'ın müziğe kazandırdığı yeniliklerle tanınır. Müziğin yapısında dengenin, biçimin iyice sağlamlaştığı, piyanonun sesini duyurmaya başladığı, orkestra ailesinin kurulduğu, senfonik yapıtların filizlendiği, sonatın, kuartetin yalın bir anlatımla geniş halk kitlelerine seslendiği çağdır. Müzikte Klasik dönem yerine Klasik stilden söz etmek daha doğru olacaktır. Bu dönem, günümüze kadar güncelliğini yitirmemiş ve besteciler tarafından kullanılan bir stil olmuştur. Müzik tarihçileri genelde 1659–1728 arasında yazılan yapıtları, Barok dönemi izleyip, Romantik dönemi doğuran çağı, Klasik olarak tanımlarlar. Bu dönem tüm bestecilerin, bir müzik parçasının nasıl inşa edileceğini araştırdıkları dönemdir.<sup>1</sup>

18. yüzyılın ortalarında besteciler müziği sadeleştirerek eserin içerdiği manevi anlatımı nüanslar ve melodilerle güçlendirmeyi amaçlamışlardır.

<sup>1</sup> Evin İlyasoğlu, *Zaman İçinde Müzik*, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 2003, s. 49

Barok dönemde sıklıkla kullanılan sürekli bas tekniği azaltılarak melodiye daha da değer verilmiştir. Bu dönemde icracının doğaçlama yapması kısıtlanmıştır. Sadece konçertoların kadans kısımlarında yorumcuya özgürlük sağlanmıştır. Ayrıca besteciler eserlerini amatör yorumcuların aşırılıklarından korumak için süslemelerde sadeleştirme yoluna gitmişlerdir.

19. yüzyıldan itibaren armoni önem kazanmıştır. Ayrıca amatör çalıcıların da rahatlıkla seslendirebileceği eserler vermek besteciler için de önemli hale gelmiştir. Yine aynı dönemde enstrüman ve kişi sayısı artırılarak orkestraların yapısı değiştirilmiştir. Piyano, klavsenin yerini almış ve dönemin en önemli enstrümanı haline gelmiştir.

### **Konçerto**

Konçerto, form bakımından sonatın aynısıdır. Birinci bölüm sonat allegrosu formunda, ikinci ağır bölüm sonattaki lied formunda, üçüncü hızlı bölüm ise genellikle rondo formunda yazılmıştır. Konçerto İtalyanca sözlük anlamında, karşıtlık, zıtlık taşıyan bir sözcüktür. Tek çalgının çalgı topluluğuna karşı durması, ondan ayrılıp kendi ses rengini duyurması ve yine toplulukla birleşmesidir. Sonatta olduğu gibi konçerto da Vivaldi'den başlayarak çabuk-ağır-çabuk dizilişindedir. Çoğu kez üç bölümden oluşur. Mozart'tan başlayarak birinci bölüm Klasik Çağ sonat allegrosu İkinci bölüm şarkı (lied) formunda, üçüncü bölüm ise genellikle rondo formundadır. 19. yüzyıldan sonra bestelenen konçertolar ise dört bölümdür. Solo konçerto tarihinde Vivaldi keman konçertolarının babası sayılır. 500 dolayında yazdığı konçertoların çoğu keman ile orkestra 40'a yakın fagot ve 30 kadarı flüt ve orkestra içindir. Mozart ise çalıcıya kendini gösterme imkânı sunan kadansları konçertolarında kullanmıştır. İcracı kadansı yorumlarken orkestra büyük bir saygıyla onu dinler ve kadansın bitmesiyle esas tema tekrar seslenir.

### **Klasik Dönemde Flüt**

18. yüzyılda çoğunlukla Alman bestecilerin kullandığı flüt, solo enstrüman olarak teknik özelliklerinin artırılmasıyla 19. yüzyılda daha da önemli bir yer edinmiştir. Oda müziği ve solo olarak birçok nefesli enstrümandan daha çok eser yazılan flüt en çok keman, viyola ve viyolonsel ile birlikte kullanılmış, ayrıca yaylı dörtlülerde birinci kemanla aynı görevi almıştır. Obua, klarnet ve fagot ile de üflemeli dörtlüler oluşturulmuştur. Cimarosa, Danzi, Haydn, Mozart, Boccherini, Hoffmeister bu enstrümanları beraber kullanan bestecilerden bazılarıdır.

Barok dönemdeki klasik üflemeli grubu, enstrümanların zamanla arttırılan teknik kapasitelerinden faydalanmış, tahta nefeslilere yeni perdelerin, bakır nefeslilere ise pistonların eklenmesiyle daha da önem kazanmıştır. Sürekli basın yok oluşu ve Klavsen'in yerini fortepiano'nun alışı flüt sonatının da yok oluşunu işaret etmiş ancak solo enstrüman olarak flütün kullanımını azaltmamış, aksine konçerto solisti olarak rolünü arttırmıştır.

Klasik dönem flüt konçertosu 18. yüzyılın son çeyreğinde Mannheim ve Viyana'da doruğa ulaşmıştır. Ayrıca solo flüt için yazılan konçertoların yanı sıra iki flüt ve orkestra için de konçertolar yazılmıştır. Domenico Cimarosa ve Joseph Schmitt'in konçertoları bu yapıya birer örnektir. Flütün fiziksel yapısı da klasik dönemde eski sistem flütün bütün evrimini kapsamaktadır. Üç perde, 1760 yılında eklenmiştir ve 18. yüzyılın son senelerine kadar geçerli olmuştur. Hemen sonra iki tane daha ve 1786 yılında ise iki perde daha eklenmiştir. Flütün fiziksel gelişimi, 18. yüzyılda hızlanmış ve 19. yüzyılın başlarındaki sekiz perdeli haline gelene kadar böyle devam etmiştir. Bu gelişmeler, flütte hızlı pasajları, süsleme işaretlerinin kullanımını, daha uzak ses aralıkları kullanımını geliştirilmiş, klasik orkestradaki yeni ve gelişmiş rolü için donanımlı hale getirmiştir.

### **Wolfgang Amadeus Mozart' ın Müziği**

Klasik dönemin en önemli bestecilerden biri de Mozart'tır. Besteci Alman, İtalyan ve Fransız kültürlerinden etkilenmiş, kendini ulusalcılık sınırlarına yakın bulmamıştır. Bestecinin müzikteki dehası, kendini iyi tanıması sayesinde oluşmuştur. Opera müziğindeki sadeliği, senfonilerinin ağır bölümlerinde bile hatırlanan orkestrasyonlarındaki insan sesinin ruhunu yansıması Mozart 'ın dehasına örnektir. Ezgilerindeki içtenliği, sadeliği ve hiçbir zaman geçmeyen çocuksuluğa önemli müzik özelliklerindedir. Eserlerinin tamamındaki formal bütünlük göze çarparken, türlü biçimleri yazma da gösterdiği ustalık ta Mozart müziğini anlamamızda büyük önem taşır. "Evensel değerleri savunmuş ve bunları müziğine yansıtmıştır. Kadını, sıradan insanı ve acıyı işlemiş, soylularla zaman zaman alay etmiş, dünyaya (bütün kötü yaşam çizgisine rağmen) iyimser bakmıştır. Hüznünü notaların derinliklerine gömmüştür."<sup>2</sup>

Mozart hayatındaki tüm sıkıntılı ve zor dönemlere rağmen bunları müziğine yansıtmamış ve her müzik biçimi için eserler yazmıştır. Mozart eserlerinde doğadan esinlenmediği için eleştiriler almış olmasına rağmen

---

<sup>2</sup> Mehmet Kaygısız, *Müzik Tarihi*, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1999, s. 172

eserlerinin hemen hepsinde yalınlık ve dinginlik hakimdir. Mozart'ın sahip olduğu melodi ve armoni zenginliğinin yanı sıra iç dünyasındaki zıtlıkların yansımaları da eserlerinde göze çarpar. Coşkulu ve neşeli başlayan eser bir anda ciddi ve trajik olabilmektedir. “Mozart, Klasik kalıbın öz ve biçim dengesini özenle korur.

Fransız Rokoko akımının zarif, güleç ve süslü anlatımını; Mannheim Orkestrası'nın dengeli çalgı birleşimini, İtalyan şan geleneğindeki güzel şarkı söyleme ( bel canto ) anlayışını, Alman edebiyatından esinli Fırtına ve Gerilim akımının içe dönük karamsarlığını, Bach ve Handel'in Barok birikimi ile birleştirmiş ve bütün bunların üstüne kendi dehasını eklemiştir.”<sup>3</sup>

Mozart bestelediği yapıtlarına opus sayısı vermemiştir. Günümüzde KV harfleriyle gösterilen sayılar, Avusturyalı bilim adamı ve bestecinin hayranı olan Ludwig von Köchel (1800 -1877) tarafından kronolojik olarak sıralanmış ve numaralandırılmıştır.

22 opera besteleyen Mozart İtalyan, Fransız ve Alman operalarından örnekler sunmuştur. “Le nozze di Figaro” ve “Idomeneo” İtalyanların “opera buffa”sına, “Die Zauberflöte” ve “Die Entführung aus dem Serail” ise Alman operalarına örnektir. Ayrıca Mozart'ın insan sesine en güzel biçimi veren besteci olmasının yanı sıra operalarının içeriğindeki toplumsal öğelerle de kendini gösterir. Mozart, yaratıcılığının büyük bir bölümünü piyano bestelerine ayırmıştır. Haydn' la gelişim gösteren sonat formu, Mozart'ın dehasıyla zenginleşmiştir. Mozart'ın en önemli katkısı konçerto formuna olmuştur. Başta piyano konçertoları olmak üzere, çalgı müziğinin her türünde dönemin en iyi örneklerini vermiştir. Mozart 25 piyano konçertosunun yanı sıra 7 keman konçertosu, 2 flüt, 1 obua ve 1 klarnet konçertosuyla birlikte, korno için 4 konçerto ve 1 konçerto rondo yazmıştır. Yine Flüt ve Arp için yazmış olduğu konçerto ile Flüt, Obua, Korno, Fagot için yazmış olduğu konçertant senfonisi en önemli yapıtları arasındadır.

Mozart, oda müziğinde ise en çok yaylı çalgılar dördlüsü yazmıştır. Hatta bu konuda Haydn 'ın başarısından etkilenen besteci Haydn Quartets adını verdiği eserlerini besteciye ithaf etmiştir. Mozart'ın bu yapıtları 18. yüzyılın en değerli yapıtları olarak görülmektedir. Mozart Flüt, keman, viyola ve viyolonsel için 4 tane; obua, keman, viyola ve viyolonsel için de 1 tane dördlü yazmıştır. Bunun yanı sıra beşlileri de önemli yapıtları

---

<sup>3</sup> Evin İlyasoğlu, *Zaman İçinde Müzik*, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 2003, s. 66

arasındadır. Özellikle KV.407 kornolu beşlisi günümüzde Mozart'ın korno konçertolarından daha fazla ilgi görmektedir.

Mozart'ın senfonileri bestecinin başyapıtlarıdır. Mozart ilk senfonisini 1764 yılında 8 yaşında iken son senfonisini ise 1788 yılında 33 yaşında bestelemiştir. "Senfonilerinde Haydn ve Christian Bach'ın, diğer çalgısal eserlerinde Avusturya halk dans ve melodilerinin etkileri gözükür."<sup>4</sup>Bestecinin yazdığı 41 senfoni arasında en önemlileri KV.504 Re Majör Prag senfonisi, KV.550 Sol Minör senfoni ve KV.551 Do Majör Jüpiter senfonisi sayılabilir.<sup>5</sup> Bestecinin bu eserleri dışında, keman ve piyano için 35 sonat, 17 piyano sonatı, 70'e yakın parça, 15 dizi çeşitleme; beş fantezi; menuet ve rondo gibi önemli

#### **Mozart'ın Müziğinde Flütün Yeri**

Mozart'ın 1777 yılında annesiyle birlikte Paris'e doğru çıktığı yolculukta Mannheim 'da dönemin en iyi flüt virtüözlerinden biri olan Johann Baptist Wendling'le ve amatör flütçü Ferdinand De Jean ile tanışmasıyla flüt müziğine daha da yakınlık sağladığı düşünülebilir. De Jean, besteciden üç kısa ve basit konçertonun yanında birkaç flüt dördlüsü istemiştir. Sonunda Mozart, konçertoların yalnızca ikisini ve üç dördlüyü tamamlayabilmiştir.

Mozart'ın flütü sevmediği söylenegelmiştir. İlk etapta De Jean tarafından sipariş verilen eserler karşılığında çok az para alması, zamanının kısıtlı olmasından dolayı duyduğu sıkıntı, emeğinin karşılığını alamaması ve tabii ki babasına açıklaması gereken bu durumlar sebebiyle besteci flütten soğumuştur. Bunlara rağmen Mozart'ın flüt için yazmış olduğu eserler bestecinin stilini en iyi yansıtan eserler arasındadır. Bu durumda bestecinin enstrümanı sevmediğini düşünmek söz konusu değildir. Hatta eleştirmenler "Die Zauberflöte"ün yaratıcısının bu enstrümanı sevmediğinin düşünülmesinin büyük bir ironi olacağını belirtmişlerdir.

Mozart'ın yazmış olduğu ilk konçerto KV. 313 Sol Majör'dür. İkinci konçertosu ise gerçekte, 1777 yılında Salzburg'lu obuacı Giuseppe Ferlendis için yazılmış olan KV.314 Do Majör obua konçertosunun flüte uyarlamasıdır. Mozart Paris'teyken Bunun yanı sıra amatör bir flütçü olan Guinness Kontu, Adrien-Louis Bonnières de Souastre ile iyi derecede arp çalan kızı için KV.299 Do Majör Flüt ve Arp konçertosunu bestelemiştir ve

<sup>4</sup> İsmail Lütfü Erol, *Neden Klasik Müzik*, Yurt Renkleri Yayınevi, Ankara, 2001, s. 123

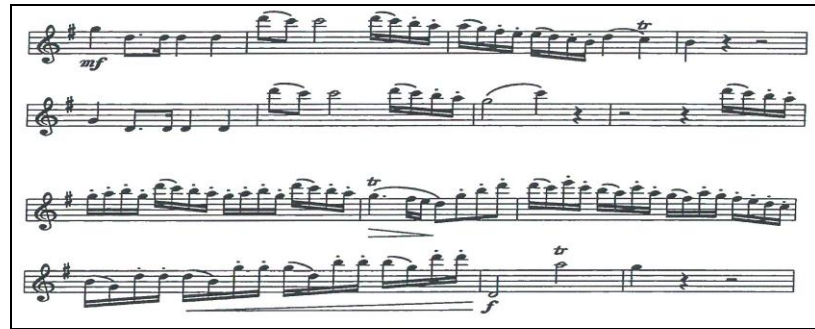
<sup>5</sup> Ahmet Say, *Müzik Tarihi*, Müzik Ansiklopedisi Yayınları, Ankara, 1994, S. 306

bu eser, flüt repertuarının en ilginç yapıtlarından biri olma özelliğini taşımaktadır. Ayrıca besteci üçü De Jean'ın siparişinin parçaları olmak üzere, flüt için dört dörtlü yazmıştır. Bunlar; KV 285 Re Majör, KV.285a Sol Majör, KV.285b Do Majör ve KV.298 La Majör'dür. De Jean'ın siparişleri olan ilk üç dörtlüsünü 1777 Aralık ayıyla 1778 Şubat ayı ortasında, 22 yaşında Mannheim'da bestelemiştir. Mozart KV.298 La Majör dörtlüyü ise 1786 -1787 yılları arasında Viyana'da yazmıştır.

### **Sol Majör Flüt Konçertosu No. 1(KV.313-285c)**

Mozart'ın flüt için yazdığı ilk konçerto KV.313 Sol Majördür. 1178 başlarında Mannheim'da bestelenmiştir De Jean tarafından sipariş edilen eserler arasında ilk sırada yerini alır. Aslında amatör bir flüt çalıcısı olan De Jean kendisinin zorlanmadan çalabilmesi için özellikle kolay, kısa olmamıştır. Hatta Mozart Sol Major Konçertosuna o kadar güvenir ki bu eseri Paris'e daha önemli yerlerde icra edilmesi için saklamayı düşünür. Mozart o sıralar aşık olduğu Aloisia Weber ile kısa bir konser turnesine çıkmıştır Ve bu turne onun De Jean'ın siparişlerine yoğunlaşmamasına sebep olmuştur. Mozart bu arada sadece Sol Major Konçertoyu bitirebilmiştir. Ancak paraya ihtiyacı vardır ve siparişler karşılığında anlaşığı ücreti alabilmesi için alalacele 1777 'de obua için yazdığı konçertoyu flüte uyarlayabilmiştir. Konçertonun bölümleri hızlı-yavaş-hızlı tempolarında olup içinde tekdüzelik barındırmayan temalarla renklendirilmiştir. İlk bölüm Allegro Maestoso yazılmış, 4/4'lük ölçüde, Sol Majör tonda ve gösterişli bir yapıdadır. Major tonda başlayan bölüm minor tonda genişleyerek kendini gösterir. Bu bölümde üçlü aralıklar, triller ve noktali sekizlikler kullanan Mozart, De Jean için zor bir bölüm yazmıştır.

### **Örnek 1.**



Re Majör tondaki ikinci bölümde flütün geniş kullanımı göze çarpmaktadır. Mozart'ın şiirsel anlatımı bu bölüme fazlasıyla yansımıştır.

Besteci ikinci bölüme alternatif olarak K. 315 Do Majör Andante'yi yazmıştır. Ancak De Jean için yeterince kolay olmadığından, günümüzde kullanılan ikinci bölüm yazılmıştır. Ve Do Major Andante kusursuz melodileriyle flüt repertuarındaki yerini almıştır. Kolay gibi gözükse de konçertonun ikinci bölümüyle kıyaslanabilecek kadar değerlidir.

### Örnek 2.



Üçüncü bölüm yine Sol Majör tonda, 3/4'lük ritimde ve menuet biçimindedir. İçinde barındırdığı zengin melodiler ve müzikal renklerin yoğunluğuyla Mozart stilini tamamıyla gözler önüne sermektedir.

### Re Majör Flüt Konçertosu No. 2 (KV.314)

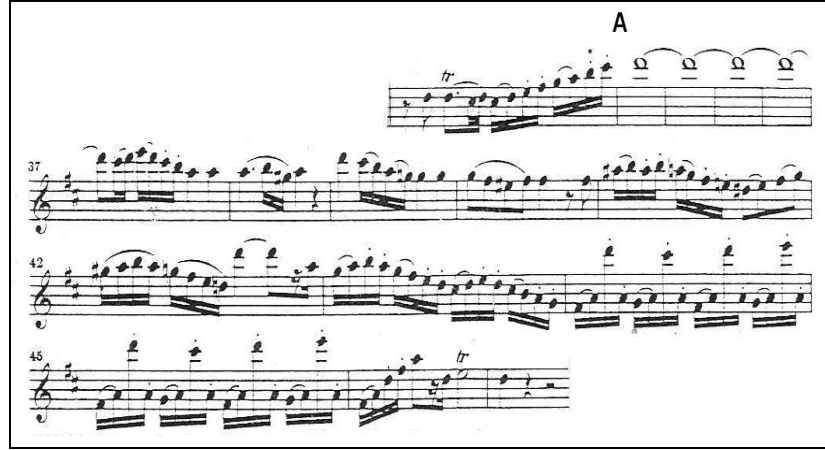
Bu konçerto, 1777 yılında Salzburg'daki İtalyan obuacı Giuseppe Ferlendis için yazılmış Do Majör Obua Konçertosu'nun flüte uyarlamasıdır. Ancak eserin bu obuacı tarafından seslendirilip seslendirilmediği kesin olarak bilinmemektedir. Mozart Mannheim'da eseri dönemin ünlü obuacısı Friedrich Ramm'a vermiştir. Mozart babasına yazdığı bir mektupta Ramm'ın konçertoyu çok beğendiğinden ve her yerde seslendirdiğinden bahsetmiştir.



Mozart'ın De Jean'ın siparişi üzerine yazdığı Sol Major ve Do Major obua konçertosundan uyarladığı Re Major flüt konçertoları içinde barındırdıkları temalar ve orkestrasyon bakımından büyük benzerlikler taşımaktadır. Re Major Konçerto flüt için KV.314, obua içinse KV.285d numaralarını taşımaktadır.<sup>6</sup> Bu iki konçerto birbirine benzemesine rağmen Re major olan çok daha ünlü olmuştur.

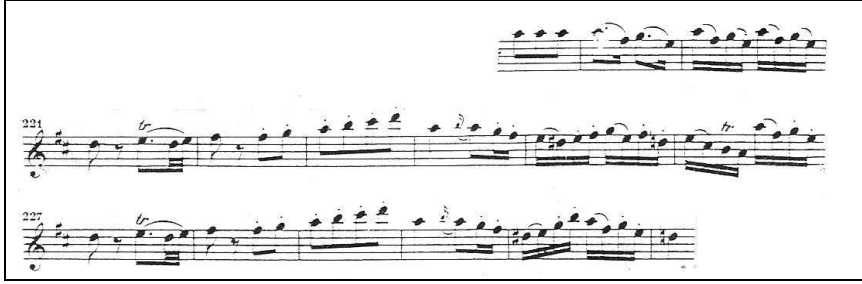
Mozart, birinci bölüme Allegro aperto ismini vererek aperto terimini müzik dünyasına kazandırmıştır. 4/4'lük ölçüde ve Re Majör tonundaki birinci bölüm hızlı ve uzun bir bölümdür. Çalıcı için oldukça zor pasajları içinde barındıran eserin orkestrasyonu da kolay değildir. Triller ve staccato pasajların kullanılmasıyla bölüm eserin karakterini yansıtmaktadır.

### Örnek 3.



Bestecinin ilk flüt konçertosunda kullandığı hızlı dil pasajları bu konçertoda fazla kullanılmamıştır. İkinci bölüm çok ta ağır olmayan bir tempoda, Sol Majör tonda ve 3/4'lük ölçüde başlamaktadır. Besteci bu bölümde flüte daha fazla olanak sağlayarak orkestrayı arka planda tutmuştur. Yine triller ve kromatik seslerle renklendirdiği flüt partisinde Mozart'ın diğer flüt eserlerinde kullandığı süslemeleri görebiliriz. Üçüncü bölüm 2/4'lük ölçüde ve rondo formundadır. Staccatolar ve triller enerjik bir yapıyla final bölümünü daha da güçlendirmiştir.

<sup>6</sup> İrkin Aktüze, *Müziği Okumak Cilt 4*, Pan Yayıncılık, İstanbul, 2002, s. 1532

**Örnek4.****SONUÇ**

1750 yılında J.S.Bach'ın ölümüyle başladığı kabul edilen Klasik Dönem; müzik tarihindeki en büyük gelişmelere ve yeniliklere sahne olmuştur. Bu dönemde fiziksel olarak ta gelişen flüt aynı zamanda iyi icracıların olması sebebiyle besteciler tarafından daha çok tercih edilmiştir. Flütün solo olarak daha çok kullanılmasının yanı sıra Mannheim orkestrasının sayesinde flüt oda müziği alanında da önemli bir yere sahip olmuş, diğer nefesli enstrümanların önünde yer almıştır. Ayrıca kemanla beraber birçok eserde kullanılmıştır. Wolfgang Amadeus Mozart'ın flüt repertuarına armağanı olan Sol Major ve Re Major konçertoları bestecinin stilini fazlasıyla yansıtırken günümüzde hala popülerliğini korumaktadır. Gerek teknik gerekse müzikal anlamda Klasik dönemi ve Mozart müziğini anlamak isteyen tüm icracılar için önemli yer tutan bu iki eser sayesinde flüt müziğini seven birçok öğrenci de bulunmaktadır. Klasik dönemde ses kapasitesinin ve kıvraklığının da artması sayesinde daha çok kullanılan flüt bu dönemden sonra da solo enstrüman olarak müzik tarihinde yerini almıştır.

**KAYNAKÇA**

İlyasoğlu, Evin, *Zaman İçinde Müzik*, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 2003

Kaygısız, Mehmet, *Müzik Tarihi*, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1999

Erol, İsmail Lütfü, *Neden Klasik Müzik*, Yurt Renkleri Yayınevi, Ankara, 2001

Aktüze, İrkin, *Müziği Okumak Cilt 4*, Pan Yayıncılık, İstanbul, 2002

Say, Ahmet, *Müzik Tarihi*, Müzik Ansiklopedisi Yayınları, Ankara, 1994

Barut, Burçin, *Mozart'ın Flüt Konçertoları*, *Yüksek Lisans Tezi*, Eskişehir, 2007